

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Стара Загора, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Николай Ил. Уруков

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова
като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно гражданско дело № 20215500501741 по описа за 2021 година

Производството е образувано по въззивна жалба на „Депе“ ООД, чрез адв.М.К. против решение № 260380 от 10.09.2021г., постановено по гр.дело № 12/2020г. по описа на Казанлъшкия районен съд, с което се осъжда „Депе“ ООД, представлявано от управителя Д.П.П. да заплати на М. П. К. сумите: 2401,28 лв., представляваща обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 06.01.2020 год. и до изплащането ѝ; 104,06 лв., представляващи обезщетение за забавеното изплащане на сумата 2401,28 лв. за периода 01.08.2019 год. – 03.01.2020 г. като се отхвърля претенцията в частта до 111,16 лв. за времето от 09.06.2019 г. до 31.07.2019 г. като неоснователна; присъдени са разноски; постановено е предварително изпълнение на решението, в частта, с която е присъдено в полза на М. П. К. 2401,28 лв. обезщетение за работа; осъден е ответникът да заплати държавна такса.

В производството е участвало ЕТ „Кловер-Д.П.“ гр.Казанлък, представляван от Д.П.П. като трето лице - помагач на М. П. К..

Въззивникът обжалва решението на първоинстанционния съд в срока, като счита, че е неправилно и незаконосъобразно. Излага подробни

съображения в тази насока. Твърди, че съдът незаконосъобразно и необосновано приел, че предявеният иск е основателен, като се позовал на разпоредбата на чл.123 от КТ, с оглед на което счел, че било налице правоприемство между ЕТ „Кловер-Д.П.“ и „Депе“ ООД. Намира за неправилен изводът на съда, че ответното дружество „Депе“ ООД е правоприемник на ЕТ „Кловер-Д.П.“ и дължи обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ в размер на 6 брутни възнаграждения, тъй като въззиваемата работила в „Депе“ ООД само 3 години, вместо изискуемите 10 години. Двамата работодатели на въззиваемата били напълно различни фирми – ЕТ / физическо лице/ и ЕООД /юридическо лице/, които съществували и към настоящия момент, учредени били отделно едно от друго, не били резултат от разделяне, отделяне или разпределение на дейността им. Неоснователно било и твърдението на въззиваемата, че „Депе“ ООД и ЕТ „Кловер-Д.П.“ представлявали „група предприятия“ по смисъла на ЗТМТМ. Сочи, че неправомерно съдът, а и „Охрана на труда“ приели, че въззиваемата през последните 10 години работила при един и същ работодател и в този случай правата и задълженията на работодателя - прехвърлител преди промяната, които произтичали от трудовите правоотношения към датата на промяната се прехвърляли на новия работодател – приобретател. Това не се доказало и от приетите доказателства по делото. Безспорно било установено, че въззиваемата не била работила при ответника „Депе“ ООД повече от 10 години, както и че липсвало правоприемство по смисъла на чл.123 от КТ между ЕТ и ООД, поради което счита предявеният иск за неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да реши спора по същество. Претендира присъждане на разноските и за двете съдебни инстанции.

Въззиваемата страна М. П. К., чрез адв. Е.С. от АК – Стара Загора, оспорва оплакванията и възраженията, наведени във въззивната жалба, като неоснователни. Счита, че правилно и законосъобразно първоинстанционният съд след обстойно обсъждане на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства приел, че на основание чл.123 от КТ, трудовото правоотношение с работника и служителя не се прекратявало при промяна на работодателя в резултат на промяна на правоорганизационната форма на

предприятието или на смяна на собственика или на обособена част от него. Излага подробни съображения по оплакванията в жалбата.

Моли съда да потвърди обжалваното решение, ведно с произтичащите от това законни последици, както и присъждане на направените разноски по делото за защита от един адвокат в размер на 300 лева.

Съдът, като обсъди направените в жалбите оплаквания и становищата на страните, предвид събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Предявен е иск за заплащане на обезщетение по чл. чл.222, ал.3 КТ и иск за заплащане на обезщетение за забавеното изпълнение на парично задължение с правно осн. чл.86 ЗЗД във връзка с чл.228, ал.3 КТ.

Ищецът М. П. К. моли съдът да постанови решение, с което след като приеме, че Заповед № 2/08.06.2016 г. на Д.П. е неправилна и незаконосъобразна и не поражда правни последици; да осъди „Депе“ЕООД, гр.Казанлък, представлявано от управителя и собственик Д.П.П. да й заплати обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ за 4 бр. БРЗ в размер на 2401,28 лв.; обезщетение за лихва върху сумата 2401,28 лв. по чл.86 от ЗЗД в размер на 111,16 лв., считано от 09.06.2019 г. до 03.01.2020 г. Ищцата твърди, че била в трудово правоотношение с ЕТ „Кловер - Д.П.“ по силата на трудов договор от 17.01.2007г. като изпълнявала длъжност „Обслужващ погребално бюро“. На 16.02.2016г. Д. П. регистрирал в Търговския регистър „Депе“ЕООД, със същото седалище и адрес на управление, със същата банкова сметка, включващ и същия предмет на дейност, който М.К. изпълнявала по силата на длъжностната си характеристика на „Обслужващ погребално бюро“. За учредяването на „Депе“ ЕООД към м. февруари 2019 г. не била уведомена, въпреки, че съгласно чл.130в от КТ ответникът бил задължен да го направи. Със Заповед № 2 от 08.06.2016 г. на Д. П., вече в качеството му на собственик и управител на „Депе“ ЕООД, Д. П. прекратил трудово й правоотношение. На 08.06.2016 г. била известена от ответника, че същият прекратява дейността на Погребалната агенция „Покой“ през ЕТ „Кловер - Д.П.“ и продължава същата дейност през новообразуваното „Депе“ ЕООД. Д. П. я уверил, че с това обстоятелство за нея нищо няма да се промени и ще продължи да има всичките си права и да изпълнява всичките си задължения по нейния ТД и че трудовия й стаж няма да бъде прекъснат. На 10.06.2016г. със Заповед от Д. П.

била назначена отново на същата длъжност, но вече в „Депе“ ЕООД. Твърди, че на 20.08.2017 г. се пенсионирала и при същите условия на труд продължила да работи в Погребална агенция "Покой", в която от 17.01.2007 г. до 10.06.2019 г. без никакво прекъсване работила като „Обслужващ погребално бюро“. На 03.05.2019 г. подала молба за напускане по общия ред, съгл. чл. 325, ал.1 от КТ. По разпореждане на работодателя трябвало да отработи 30-дневно предизвестие до 04.06.2019 г. съгл. чл. 326, ал.1 от КТ. По молба на Д. П. да остане на работа още една седмица, написала нова молба, в която коригирала датите, така, че предизвестieto й да изтече на 09.06.2019 г. На 10.06.2019г. й била връчена Заповед № 1 от 10.06.2019 г., с която се прекратявало трудово й правоотношение, в която ответникът се разпоредил да получи обезщетение в размер на 2 БРЗ по чл. 222, ал. 3 изр. 1 от КТ, вместо полагащите й се и обещаните в предишните години от 6 БРЗ. На 19.07.2019г. ответникът й превел сумата 1425.15 лв., като обезщетение по чл. 222, ал.3 от КТ в размер на 2 БРЗ, заедно с обезщетение за 5 работни дни от м. юни 2019 г., през който работила след изтичане на срока на предизвестieto по негова молба. Твърди, че ответникът й дължи обезщетения в размер на още четири брутни работни заплати в размер на 2572,46лв., от които обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ за 4 БРЗ в размер на 2401,28лв., обезщетение за лихва върху 2401,28 лв. по чл.86 от ЗЗД в размер на 111,16 лв., считано от 09.06.2019 г. до 03.01.2020 г.

Ответникът „Депе“ООД, гр.Казанлък, представлявано от управителя Д.П.П., моли съдът да постанови решение, с което да отхвърли предявените от ищцата искове и да я осъди да му заплати направените разноски. Твърди, че „Депе“ ЕООД е вписан като дружество в търговския регистър на 16.02.2016 г. На 25.09.2019 год. бил приет за съдружник Е.В.А., на която били прехвърлени част от дяловете, а дружеството се преобразувало от ЕООД в ООД. Твърди, че при прекратяване на трудовия договор на ищцата на 10.06.2019 г., счетоводството на ответника изчислило, че М.К. имала право на обезщетение за 4 дни неползван платен отпуск в размер на 120,06 лв., което обезщетение било изплатено на 18.07.2019 г. След жалба от нейна страна, била извършена проверка от Дирекция „Инспекция на труда“ гр.Стара Загора, като било дадено указание на 25.07.2019 г. да се изплати още един ден обезщетение, което било изплатено на 26.07.2019 год. от ответника по банковата сметка на ищцата. От представеното Разпореждане № *****

от 08.09.2017 г. на НОИ било видно, че считано от 20.08.2017 г. на ищцата била отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В „Депе“ ЕООД, вписано в търговския регистър на 16.02.2016 г. ищцата работила по трудов договор от 10.06.2016 г. до 10.06.2019 г., т.е. в продължение на 3 години. Съгласно чл.222 ал.3 от КТ при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, тя имала право на обезщетение в размер на 2 брутни трудови възнаграждения, които и били изплатени по банков път. Правото на 6 брутни заплата възниквало при работа при един и същ работодател в продължение на 10 години. Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Стара Загора направила проверка и уведомила ищцата, че тя работила в периода от 19.01.2007 г. до 10.06.2019 г. при двама различни работодатели, при което ѝ се дължи обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ за срок от два месеца. Това обезщетение ѝ било изплатено по банков път на 18.07.2019 год., заедно с обезщетението по чл.224 ал.1 от КТ и заплата за м.юни 2019 г. Ищцата сключила трудов договор № 1/17.01.2007 год. с ЕТ „Кловер - Д.П.“, като цялото трудово досие по този договор на ищцата липсвало от м. юни 2019 год. В трудовата книжка било отбелязано, че трудовият договор в ЕТ „Кловер- Д.П.“ бил сключен на 19.01.2007 г. и прекратен на 09.06.2016 год. на основание чл.325 ал.1 т.1 от КТ - по взаимно съгласие на страните. Ищцата не обжалвала издадената от ЕТ „Кловер-Д.П.“ заповед, поради което тази заповед влязла в законна сила. На 09.06.2016 год. ищцата подала молба до „Депе“ ЕООД да бъде назначена на работа на длъжност „обслужващ погребално бюро“ и започнала работа на 10.06.2016 г. От трудов договор № 1/09.06.2016 г., се установявало, че ищцата полагала труд по трудово правоотношение при работодателя „Депе“ ЕООД на длъжност „обслужващ погребално бюро“ считано от 10.06.2016 г. Със Заповед № 1/10.06.2019 г., считано от 10.06.2019г. трудовото правоотношение на ищцата с дружеството било прекратено по молба на ищцата, изразена в отправено предизвестие по чл.326, ал. 1 от КТ. От приложените извлечения от търговски регистър било видно, че ЕТ „Кловер-Д.П.“ и „Депе“ ЕООД били самостоятелни фирми-предприятия. Макар и Д.П. да бил собственик на двете фирми, то това не водило до извод за правопримство между тях. Всяко от тях било самостоятелно предприятие, със собствен ЕИК, което осъществявало самостоятелна търговска дейност. Предметът на дейност на двете фирми също бил различен. Двамата работодатели на ищцата били напълно различни

фирми - ЕТ и ЕООД, които съществували и към настоящия момент, учредени били отделно едно от друго, не били резултат от разделяне, отделяне или разпределение на дейността им. ЕТ и дружеството имали различни предприятия и били данъчно задължени лица всяко едно поотделно. Не била налице нито една от хипотезите на чл.123 от КТ, поради което тази норма била неприложима към настоящия случай, както и не била налице хипотезата на чл.15 от Търговския закон.

Третото лице - помагач на М. П. К. - ЕТ „Кловер-Д.П.“ взема становище, че предявения иск е неоснователен. Неоснователна е и претенцията на ищцата към него в качеството на неин предходен работодател, тъй като не е налице условието на закона ищцата да има трудов стаж в продължение на 10 години при един и същ работодател.

За да постанови решението си Казанлъшкият районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка по делото: С трудов договор № 1/17.01.2007 год., сключен между ищцата и ЕТ „Кловер-Д.П.“, считано от 19.01.2007 г. е възникнало трудово правоотношение за длъжността „обслужващ погребално бюро“ при пълно работно време с място на работа ЕТ „Кловер- Д.П.“ и работно място в обект в ***

От извлечение от трудовата книжка на ищцата и Заповед №2/08.06.2016 г. съдът е установил, че трудовият договор е прекратен на 09.06.2016 год. на основание чл.325 ал.1 т.1 от КТ - по взаимно съгласие на страните. На 09.06.2016 год. по молба на ищцата до управителя на „Депе“ ЕООД за назначаване на работа на длъжност „обслужващ погребално бюро“ е сключен трудов договор №1/09.06.2016 год. Въз основа договора „Депе“ ЕООД възлага на М.К. да изпълнява длъжността „обслужващ погребално бюро“ при пълно работно време, с място на работа *** Изпълнението на договора е започнало считано от 10.06.2016 год. На 10.05.2019 година М.К. е подала молба трудовият ѝ договор да бъде прекратен на основание чл.325 от КТ, считано от датата на постъпване на молбата или същата да се счита за едномесечно предизвестие за прекратяване на правоотношението. С молбата М.К. е поканила „Депе“ ЕООД да ѝ предаде всички документи и да ѝ приведе по сметката всички суми, които ѝ дължи като работни заплати и обезщетение по чл.222, ал.3 КТ. Със заповед № 1/10.06.2019 год. издадена от „Депе“ ЕООД трудовото правоотношение с ищцата за длъжността „обслужващ погребално

бюро", с място на работа ***е прекратено на осн. чл.326, ал.1 КТ, считано от 10.06.2019 год. Видно от трудовата книжка на ищцата, при прекратяване на трудовото й правоотношение с ЕТ „Кловер-Д.П." на 09.06.2016 год. от работодателя й е зачетен непрекъснат трудов стаж при ЕТ „Кловер-Д.П." 9 години, 4 месеца и 20 дни до 09.06.2016 г. При прекратяване на трудовото й правоотношение с „Депе" ЕООД на 10.06.2019 год. от работодателя й е зачетен непрекъснат трудов стаж 3 години /от 10.06,2016 г. до 10.06.2019 г./.

От записванията в Търговския регистър съдът е установил, че Едноличен търговец с фирма „Кловер-Д.П." е на физическото лице Д.П.П., със седалище в ***. Дружеството с ограничена отговорност и с наименование на фирмата „Депе" със съдружници Д.П.П. и Е.В.А. и седалище в *** възниква през 2016 год. като еднолично дружество с ограничена отговорност с фирмено наименование „Депе". Едноличното дружество с ограничена отговорност е създадено и управлявано от физическото лице Д.П.П. и преминава в ДОО след приемането на новия съдружник Е.В.А.. ЕТ „Кловер-Д.П." и „Депе" ООД съществуват и се управляват от физическото лице Д.П.П..

От Разпореждане № ***** от 08.09.2017 г. на НОИ ТП - Стара Загора съдът е установил, че считано от 20.08.2017 г. на ищцата е отпусната пожизнено лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза съдът е установил, че на 19.07.2019 год. М. П. К. е получила от „Депе“ЕООД следните суми: 120,06 лв. - обезщетение по чл.224 от КТ и обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ в размер на 1200,64 лв. Неиздължената част от размера на обезщетението по чл.222, ал.3 от КТ, което би се дължало на ищцата при 10 години непрекъснат трудов стаж възлиза на 2401,28 лв., а размерът на лихвата за забавеното му изплащане за времето от 01.08.2019 год. до 08.10.2020 година възлиза на 290,18 лв.

От показанията на М.С.В. - работила като счетоводител на ЕТ „Кловер“ на граждански договор от 2003 год. и след уволнението на ищцата, през 2016 г. се установява, че фирмата на ЕТ е имала погребално бюро „Покой“ ***. В периода, около уволнението на М.К. е нямало назначено да работи в бюро то друго лице освен ищцата. В качеството си на ЕТ, Д. П. споделил, че „ще преустановят дейността на ЕТ, защото има нов съдружник и ще продължат с новата фирма същата дейност и М.К. ще продължи да работи“ затова трябва

да ѝ се прекрати договорът със старата фирма и да се назначи в новата. Свидетелката В., на която е било възложено и изготвянето на документите по постъпване и освобождаване от работа, е посъветвала клиента си ЕТ „Кловер“, че лицето „трябва да си подаде молба за освобождаване в ЕТ „Кловер“ и „за да не се прекъсва трудовия ѝ стаж това трябва да се направи спешно и от същия ден да се назначи в новата фирма“.

Пред районния съд е изслушана и свидетелката Р.И.Ш. - в служебни отношения с ответника – счетоводната къща на свидетелката обслужва „Депе“ООД от създаването му на 02.06.2016 г. по силата на договор. Според свидетелката фирмата като нова няма работници. Назначили са М.К. в дружеството на длъжност „обслужващ погребално бюро“, находящо се в ***. В активите на дружеството няма имотен фонд. Докато М. е работела в погребалното бюро, за известен период от време са работили и други лица, в един момент - П. - синът на Д.П., а в друг момент Е. - съпругата му, която сега е съдружник. Откакто свидетелката обслужва дружеството /2016 г./, то предоставя услуги свързани с погребална дейност. До момента дружеството няма друга дейност.

Съгласно Протокол за извършена проверка №ПР 1923496 на Дирекция „Инспекция по труда“ - Стара Загора предприятието на ответника е траурна агенция в ***

От така приетите за установени факти и обстоятелства районният съд е направил извода, че предявеният от ищцата против „Депе“ ООД, гр. Казанлък, представлявано от управителя и собственик Д.П.П. иск за осъждане ответника да ѝ заплати обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ за 4 БРЗ в размер на 2401,28 лв. е основателен.

Районният съд е приел, че на основание чл.123 от КТ трудовото правоотношение с работника или служителя не се прекратява при промяна на работодателя в резултат на промяна на правноорганизационната форма на предприятието или смяна на собственика на предприятието или на обособена част от него. По императивната норма на закона в тези случаи правата и задълженията на работодателя прехвърлител преди промяната, които произтичат от трудовите правоотношения към датата на промяната, се прехвърлят на новия работодател приобретател.

По смисъла на § 1 т.2 от ДР на КТ "Предприятие" е всяко място -

предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд. Траурната агенция /погребално бюро/ „Покой“, в която ищцата работи от 2007 год. и до уволнението си през юни 2019 година е една и съща. Първоначално тя представлява предприятие на ЕТ „Кловер-Д.П.“, а последствие - на „Депе“ ООД. Според районният съд правата, които произтичат за ищцата от положения от нея при ЕТ „Кловер-Д.П.“ трудов стаж се запазват. За новият ѝ работодател „Депе“ ООД възниква задължението да ѝ заплати 6 брутни заплати, тъй като са налице изискуемите от закона предпоставки: при прекратяване на трудово правоотношение ищцата е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст съгласно чл. 68, ал. 2 КСО, работила е без прекъсване в продължение на 10 години при работодател, който поради това, че встъпва по силата на чл.123 КТ в задълженията на предходния работодател на ищцата има по логиката на закона качеството „един и същ“ относно конкретното задължение.

Въззивният съд изцяло споделя съображенията на районния съд, към които препраща на основание чл. 272 ГПК. Фактическата обстановка е установена правилно от районния съд и по нея страните не спорят.

На основание чл.222, ал.3 КТ при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителят е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанията за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, а ако е придобил при същия работодател или в същата група предприятия 10 години трудов стаж през последните 20 години - на обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца.

Съгласно чл.123 КТ трудовото правоотношение с работника или служителя не се прекратява при промяна на работодателя в резултат на промяна на правноорганизационната форма на предприятието или смяна на собственика на предприятието или на обособена част от него. По императивната норма на закона в тези случаи правата и задълженията на работодателя прехвърлител преди промяната, които произтичат от трудовите правоотношения към датата на промяната, се прехвърлят на новия работодател приобретател. По смисъла на § 1 т.2 от ДР на КТ "Предприятие" е всяко място - предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение,

обект и други подобни, където се полага наемен труд. Траурната агенция /погребално бюро/ „Покой“, в която ищцата е работила от 2007 год. до уволнението си през юни 2019 година е една и съща. Първоначално тя представлява предприятие на ЕТ „Кловер-Д.П.“, а последствие - на „Депе“ ООД. В този смисъл правата, произтичащи от положения от ищцата при ЕТ „Кловер-Д.П.“ трудов стаж се запазват. За новия й работодател „Депе“ ООД възниква задължението да й заплати 6 брутни заплати при установяване наличието на останалите предпоставки на закона. Предпоставките, предвидените в разпоредбата на чл. 222, ал.3 КТ са налице: при прекратяване на трудово правоотношение ищцата е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, съгласно чл. 68, ал. 2 КСО; работила е без прекъсване в продължение на 10 години при работодател, който по силата на чл.123 КТ има качеството „един и същ“, относно конкретното задължение.

При това положение предявените от ищцата против „Депе“ ООД основен и акцесорен искове са основателни и доказани и правилно са уважени от съда.

Предвид изложените съображения, въззивната инстанция намира, че въззивната жалба е неоснователна. Решението на районния съд като правилно следва да бъде потвърдено.

В полза на въззиваемата следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция в размер на 650 лв., съгласно представения списък и доказателства.

Водим от горните мотиви, Окръжният съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260380 от 10.09.2021г., постановено по гр. дело № 12/2020г. по описа на Казанлъшкия районен съд.

ОСЪЖДА „Депе“ ООД, Булстат 203926546, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя Д.П.П. да заплати на М. П. К. ЕГН ***** от *** сумата 650 лв., представляващи направените пред настоящата инстанция разноски за един адвокат.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС с касационна жалба при условията на чл. 280, ал.1 ГПК, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____